

Tale af Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyi i Folketinget

Hr. formand!

Fru statsminister!

Medlemmer af Regeringen og Folketinget!

Kære danskere!

Dagligt affyrer det russiske militær 40 missiler af forskellige art mod forskellige mål i Ukraine.

Gennemsnitligt 40 missiler pr. dag. Mere end 1.370 missiler er blevet affyret i løbet af godt en måned, siden Ruslands fuldskala invasion af vores land startede.

I morges ramte de russiske missiler en af vores sydlige byer – Mykolayiv - skibsbyggernes by. Det er en absolut fredelig by, som kun drømte om én ting - at genvinde omdømmet som centrum for skibsbygning ved Sortehavet.

Som et resultat af dette angreb blev den regionale administrationsbygning ødelagt. Indtil videre er syv mennesker meldt dræbt og 22 såret. Oprydningsarbejdet er lige nu i gang.

Mykolayivs borgere havde ingen militante drømme. De udgjorde ingen trussel mod Rusland.

Men som alle andre ukrainere, er de blevet et mål for russiske tropper og for deres missiler, bomber, artilleri og morterer.

Det samlede antal ødelæggelsesmidler, som russiske tropper allerede har brugt mod vores folk på vores eget territorium, er simpelthen umuligt at tælle.

Men vi kan sige, at intensiteten og brutaliteten i kampene har nået et niveau, der er endnu højere, end det var under Anden Verdenskrig, der ellers er den hidtil mest ødelæggende krig i Europa.

En måned med fjendtligheder – og vi har ikke længere én by, ikke to, men en hel sort liste over byer, der blev fuldstændig ødelagt af russisk bombing.

I snesevis af byer og landsbyer er boligområder blevet delvist brændt ned, infrastruktur ødelagt, og virksomheder, hvor ganske almindelige mennesker arbejdede, blev sprængt i luften.

773 uddannelsesinstitutioner - universiteter, skoler, børnehaver er blevet ødelagt. Ufatteligt! Og snesevis af hospitalet, kirker, endda mindesmærker for Holocaust-ofre er også blevet ramt ...

Målet for de russiske tropper i denne krig er fuldstændig at ødelægge ethvert grundlag for det ukrainske folks normale liv. Besættelsesmagten sørger bevidst for, at der ikke er noget tilbage af Ukraine. Kun ruiner. Kun flygtninge.

Mere end 10 millioner ukrainere er allerede flygtet fra deres hjem på grund af kampene. Næsten 4 millioner ukrainere har forladt vores land, de fleste af dem kvinder og børn.

Disse menneskers historier er fulde af rædsel.

Der er stadig mange brændte og gennemhullede biler i vejkanterne i de områder, hvor det russiske militær er kommet ind. Hundrevis af sådanne biler og bilvrag. Besættelsesmagten dræbte civile, selv når de bare prøvede at flygte!

Sammen med vores immigranter i Europa og de vestlige regioner af Ukraine er der børn, der simpelthen blev samlet op på vejen nær ligene af deres forældre.

Op mod 100.000 mennesker befinder sig fortsat i Mariupol, som har været omringet af russiske tropper i mere end tre uger. Mens der var sne, kunne folk smelte det og drikke vandet. Al den tid har vi ikke kunnet levere nødhjælp til byen. Hverken vand, mad eller medicin. Alt er blokeret af det russiske militær.

Mere end 90 procent af alle bygninger i Mariupol blev fuldstændig ødelagt af beskydninger og bomber. Men de russiske fly fortsætter med at bombe nonstop. De går målrettet efter selv krisecentre, hvor de med sikkerhed ved, at der gemmer sig fredelige mennesker - kvinder, børn og ældre.

Det, som de russiske tropper gør mod Mariupol, er en forbrydelse mod menneskeheden, der bliver begået for øjnene af hele verden.

Hvorfor er dette overhovedet muligt? Hvorfor kan verden ikke stoppe denne strøm af russiske krigsforbrydelser, som har flydt siden den 24. februar i år?

Svaret er meget enkelt og kynisk.

De folk, der træffer beslutninger i Rusland, håber, at de vil lykkes. Sanktioner? De tror, de kan omgå. En embargo på russisk olie? De ser, at dette ikke er andet end blot tom snak om et vigtigt emne. Og så disse "bekymringer", disse konstante "bekymringer". En international straffedomstol? De ved, at det tager år at bringe specifikke gerningsmænd for retten.

Derfor appellerer vi til jer og til hele det demokratiske verdenssamfund: sanktionerne mod Rusland skal skærpes! Hele tiden. I er nødt til at opgive russisk olie, i er nødt til at stoppe samhandel med Rusland, og i er nødt til at lukke havne for russiske skibe.

Og dette skal være EU's og alle medlemsstaters solidariske politik. Alle medlemsstaters.

Det er netop jer i Danmark, det land, som har lagt navn til EU's grundlæggende principper, Københavnskriterierne, der mest af alt kan mærke, hvor vigtigt det er for fælleseuropæisk solidaritet at arbejde for at lægge pres på Rusland.

Fordi dette pres skal få Rusland til at søge fred. Dette er et pres for at give den nødvendige beskyttelse til alle de grundlæggende værdier, som livet i Europa er bygget på, og som nu er fuldstændig nedtrampet af Rusland i Ukraine.

Hvad kan man sige om beskyttelsen af menneskerettigheder eller frihed på det europæiske kontinent, hvis der ikke er nogen forbrydelse mod mennesker og menneskeheden generelt, som besættelsesmagten ikke har begået?

De deporterer vores folk til Rusland med magt, voldtager kvinder, mindreårige piger og deltager i plyndring.

De har allerede taget mere end to tusinde børn til Rusland, og vi ved ikke, hvor de er, vi har ikke engang en komplet liste over disse børn. Har de familier? Hvordan vil de bagefter finde deres slægtninge og venner?

Det ville simpelthen være umuligt for en normal person at forestille sig det niveau af ondskab, der er blevet bragt til vores land!

Derfor opfordrer jeg jer til på EU-plan at rejse spørgsmålet om solidaritet i forsvaret af friheden, i forsvaret af menneskeheden.

Der kan ikke være nogen russiske filialer i Europa, der splitter EU indefra. Som forsøger at hjælpe Rusland med at tjene så mange penge som muligt selv nu.

Vi ved udmærket godt, hvem der i EU er imod menneskelighed og sund fornuft. Som overhovedet ikke gør noget for at skabe fred i Ukraine. Dette skal stoppe, og Europa skal holde op med at lytte til eventuelle undskyldninger fra det officielle Budapest.

Jeg er Danmark taknemmelig for dets principfasthed. Tak til alle.

Jeg er taknemmelig for jeres folk, der hjælper Ukraine og hjælper ukrainere. Til jeres virksomheder, der har besluttet at forlade det russiske marked - Mærsk, Jysk, Lego, Vestas, DSV, Arla Foods, Carlsberg og mange andre virksomheder og andre der har taget denne vigtige beslutning.

Men jeg beder jer om ikke at stoppe, og være førende i Europa med at fremme de løsninger, vi virkelig har brug for.

Længe før denne krig var det klart, at menneskeheden skulle reducere brugen af fossile brændstoffer. Kul- og olieæraen har forårsaget meget alvorlig skade på miljøet og på vores planet som helhed. Grønne teknologier og grøn energi er blevet et logisk og retfærdigt svar på denne udfordring.

Den europæiske politik er allerede rettet mod at reducere forbruget af miljøfarlige ressourcer. Men Ruslands aggression mod Ukraine og mod alt, hvad livet i Europa er bygget på, er et argument for at fremskynde den grønne omstilling på kontinentet. Europa skal opgive russisk olie så hurtigt som muligt!

For det er den vanvittige indtægt fra energiresourcer, der gør det muligt for den russiske ledelse at være arrogant og overtræde almindeligt anerkendte regler, fremme had mod andre folkeslag, mod os og at ødelægge livet i nabolandene.

Hvis man skulle finde det fuldstændige modsatte af det, der kaldes janteloven i jeres land, ville det være "loven om russisk olie".

Jeg er overbevist om, at vi sammen - kun sammen med alle europæere og alle ansvarlige stater på planeten - vil være i stand til at overvinde denne katastrofe.

At vi vil være i stand til at vende tilbage til freden.

At vi vil kunne leve sammen i en europæisk familie.

Jeg håber, at dette vil ske meget snart. Men det afhænger af, hvor konsekvente, principielle vi forbliver her og nu, på et tidspunkt, hvor krigen fortsætter.

Men vi har ingen ret til kun at tænke på krig nu. Vi ved, at der bliver fred. Vi ved, at vi vil være i stand til at vende tilbage til et normalt, fredeligt liv.

Derfor vil jeg invitere jer til at deltage i vores initiativ til at genopbygge Ukraine efter krigen, efter vores sejr.

Vi inviterer jeres virksomheder, jeres specialister og jeres land.

Da jeg kender jeres potentiale, jeres kreative økonomiske kraft, foreslår jeg, at jeres land bliver protektor over en af vores smukke regioner - efter krigen. Selvfølgelig først når krigen er slut.

Mykolayiv, skibsbyggernes by, kan blive sådan en by, sådan en region, der vil forene os endnu mere. Som Danmark kan være med til at genopbygge.

Mine damer og herrer!

Kære danskere!

Nu er der mørke tider i Ukraine.

Tusindvis af lys tændes i vores kirker til minde om de mennesker, der har mistet livet i denne krig. Jeg ved, at for jer er det varme lys fra stearinlys et synonym for hjemmehygge og et almindeligt og godt liv.

Et liv som i Ukraine i dag er blevet en uopnåelig drøm for mange. Den russiske invasion fortsætter.

Men jeg tror, og jeg ved, at vi kan vende tilbage til freden.

Og jeg beder jer tænde et lys derhjemme i aften til minde om alle de ukrainere, som har mistet livet på grund af russisk aggression.

Evig minde til alle, der gav deres liv for vores frihed og for verdens frihed!

Ære til Ukraine!